

Sygn. akt VIII GC 302/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak

Protokolant: sekretarz sądowy Marta Serwatka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. ((...))

o zapłatę 10 000 euro

oraz z powództwa wzajemnego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. ((...))

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę 38 335,01 euro

I. zasądza od pozwanego (powoda wzajemnego) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. ((...)) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 10 000 euro (dziesięć tysięcy euro) wraz z ustawowymi odsetkami (od dnia 1 stycznia 2016 roku określonymi jako odsetki ustawowe za opóźnienie) od dnia 22 grudnia 2013 roku;

II. ustala, że powód (pozwany wzajemny) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wygrał powództwo główne w 100%, przy czym szczegółowe rozliczenie kosztów procesu pozostawia referendarzowi sądowemu;

III. oddala powództwo wzajemne;

IV. ustala, że pozwany (powód wzajemny) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. ((...)) przegrał powództwo wzajemne w 100 %, przy czym szczegółowe rozliczenie kosztów procesu pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt: VIII GC 302/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie w postępowaniu upominawczym (...) spółka z o.o. z siedzibą w G. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwana (...) z siedzibą w K. na Litwie zapłaciła na rzecz powódki kwotę 10000 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej. Tożsame roszczenie powódka zgłosiła na wypadek zgłoszenia sprzeciwu.

W uzasadnieniu wskazała na zawartą w dniu 21 listopada 2014 roku umowę sprzedaży papieru termicznego za kwotę 26445,44 euro, co udokumentowano fakturą VAT nr (...). W dniu 19 listopada 2013 roku pozwany na podstawie

faktury proforma VAT nr (...) zapłacił kwotę 16445,44 euro. Pozostałą kwotę pozwana miała zapłacić w ciągu 30 dni od dnia sprzedaży, która nastąpiła – zgodnie z warunkami dostawy (...)Ex W. z chwilą wystawienia przez sprzedawcę towaru do dyspozycji na magazynie lub zakładzie. Pismem z 8 stycznia 2014 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty, któremu pozwana nie uczyniła zadość.

W odpowiedzi na pozew (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że w ramach współpracy stron zamówiła papier termiczny celem jego przerobienia na etykiety. Na potwierdzenie tej transakcji posiada faktury VAT I. (...) oraz (...) na łączną kwotę 40372 euro. Powódka sprzedała pozwanej dwa rodzaje papieru: „T. paper in reels eco” oraz „thermal paper in reels semii top”. Strony umówiły się na sprzedaż papieru o niepełnej wartości – dostarczony towar miał być nierówno pocięty oraz mieć zróżnicowaną szerokość rolki. W trakcie próby użycia towaru okazało się, że jest on niejakościowy w innym stopniu, tj. posiada wadliwą powłokę termiczną, która nie nadaje się do użytku. Próba przetworzenia dostarczonej partii na etykiety spowodowała pociemnienie papieru, a następnie pokrycie odpadało od podstawy papieru wraz z nadrukowaną informacją, co potwierdziło także złożone pozwanej pismo reklamacyjne spółki (...) z K.. Podkreśliła, że wady produktu nie były widoczne wizualnie i ujawniły się dopiero w toku produkcji oraz wskazała, że stwierdzone wady nie dotyczyły dostarczonego papieru „T. paper in reels eco” o wartości (...),4 euro (a jedynie papieru (...)). Z powodu wadliwości dostarczonego towaru pozwana poniosła szkodę w łącznej kwocie 30979,90 euro (24082,39 euro tytułem kosztów zakupu i dostarczenia towaru do magazynu pozwanej, 72,51 euro tytułem kosztów transportu towaru do magazynu kontrahenta (...) w K. oraz 6825 euro tytułem kompensaty fakturowej dokonanej przez pozwaną ze spółką (...) w związku ze stratami kontrahenta pozwanej wynikającymi z wadliwości dostarczonego im papieru). Wskazując na przysługujące jej roszczenie z tytułu rękojmi, ewentualnie roszczenie odszkodowawcze z tytułu szkody wynikłe z nienależytego wykonania zobowiązania przez powódkę, równocześnie pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczeń powódki w związku z oświadczeniem o potrąceniu przysługujących jej wierzytelności, złożonym w dniu 8 marca 2014 roku.

5 marca 2015 roku (...) Ima wniosła powództwo wzajemne, żądając zasądzenia od pozwanej wzajemnie na rzecz powódki wzajemnej kwoty 30979,90 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa wzajemnego oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

W uzasadnieniu powódka wzajemna wskazała, że na skutek zakupu od pozwanej wzajemnej wadliwego papieru objętego fakturami VAT nr (...) poniosła szkodę w wysokości 30979,90 euro (na którą złożyły się należności wymienione w odpowiedzi na pozew). Zaznaczyła przy tym, że nie kwestionuje jakości papieru T. paper in reels eco o wartości 17343,64 euro.

Po ustaleniu wartości przedmiotu sporu z powództwa wzajemnego na kwotę 128304 zł Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie na podstawie art. 204 §2 k.p.c. przekazał całą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

W odpowiedzi na pozew wzajemny pozwana wzajemna wniosła o oddalenie powództwa wzajemnego w całości oraz o zasądzenie od powódki wzajemnej na rzecz pozwanej wzajemnej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej określonej w §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2013. 490 j.t.).

Pismem z 8 kwietnia 2016 roku powódka wzajemna rozszerzyła żądanie pozwu o kwotę 7355,11 euro, do kwoty łącznej 38335,01 euro precyzując, że roszczenie wywodzi z tytułu rękojmi, ewentualnie opiera na obowiązku naprawienia szkody wynikłej z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania. Wyjaśniła przy tym, że niezdatny do użycia w ramach przedsiębiorstwa powódki wzajemnej okazał się zakupiony u pozwanej wzajemnie papier – T. P. in reels top 80g/m2 objęty fakturą VAT nr (...), a szkoda wyrządzona powódce wzajemnej z tego tytułu obejmuje kwotę 6522,12 euro tytułem wartości wadliwego papieru, 234,61 euro tytułem kosztu transportu wadliwego papieru

obliczona jako stosunek kosztu ogólnego transportu do wartości zamówienia i wartości wadliwej części towaru oraz kwota 598,38 euro tytułem dwukrotnego kosztu transportu wadliwego towaru do (...) Ltd (307,40 euro + 290,98 euro). Podkreśliła również, że skoro pozwana wzajemnie nie wie, jaki rodzaj wad jej produkt posiada, nie ma ona żadnych argumentów pozwalających na stwierdzenie, że nie jest to wada, na jaką wskazuje powódka wzajemna. Zaprzeczyła również, by jakkolwiek wpływ na strukturę kupionego papieru miało jego przetworzenie produkcyjne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. prowadzi m.in. działalność w zakresie kupna i dalszej sprzedaży artykułów z papieru i tektury. Głównym przedmiotem jej działalności jest kupno oraz sprzedaż różnego rodzaju niepełnowartościowego papieru. Jedynie na specjalne zamówienie kontrahentów powódka kupowała, a następnie odsprzedawała papier pełnowartościowy.

Powódka kupowała papier od innego podmiotu, także jako produkt niepełnowartościowy, bez możliwości sprawdzenia jego ukrytych wad, celem jego dalszej odsprzedaży. Przy odsprzedaży papieru powódka informowała kontrahentów o tych jego wadach, które były jej znane oraz wizualnie widoczne.

Od ok. 2011 roku powódka współpracowała z pozwaną, kilkakrotnie sprzedając jej niepełnowartościowy papier termiczny. Zakupiony od powódki papier pozwana odsprzedawała swoim kontrahentom na potrzeby produkcji etykiet. Po przyjęciu towaru sprzedanego przez powódkę pozwana sprawdzała wagę, wilgotność oraz wymiary i grubość zamówionego papieru. Nie stosowała identyfikacji klasy papieru przy pomocy oferowanych przez producentów pisaków, których kształt pozostawionego na papierze śladu wskazuje na rodzaj (strukturę) papieru. Papier klasyfikowała przede wszystkim na podstawie gramatury przyjmując, że papier 80g/m² był papierem (...), a pozostały papier miał niższą gęstość. Jakość jego powłoki termicznej była sprawdzana dopiero przez producentów etykiet.

Pozwana odsprzedawała papier po jego przygotowaniu do produkcji etykiet, co polegało na nałożeniu kupionego od powódki papieru na papier sylikonowy posmarowany klejącą substancją oraz jego sprasowaniu i zwinięciu. Przy sprzedaży pozwana zwykle etykietowała papier celem możliwości zidentyfikowania jego pochodzenia. Nie zbierała informacji dotyczących tego, do czego papier ten zostanie zużyty przez jej klienta.

Dowody:

- **informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 8-11;**
- **zeznania świadka J. K. – k. 327-328 wraz z zapisem audio-video rozprawy na k. 329 oraz transkrypcją protokołu na k. 356 verte – 373;**
- **zeznania świadka A. T. – k. 327-328 wraz z zapisem audio-video rozprawy na k. 329 oraz transkrypcją protokołu na k. 373-391;**
- **zeznania świadka J. Ś. – k. 431-434 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 07.11.2016r. – k. 438;**
- **zeznania reprezentanta powódki J. G. – k. 434-435 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 07.11.2016r. – k. 438;**
- **zeznania reprezentanta pozwanej V. O. – k. 435-437 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 07.11.2016r. – k. 438;**

W ramach łączącej strony współpracy powódka sprzedała pozwanej w dniu 22 kwietnia 2013 roku 20508 kg papieru termicznego w rolkach 100-105cm 60-80g/m² o wartości 25019,76 euro, w tym 5247kg papieru termicznego w rolach o gramaturze 80g/m² (T. paper in reels top). W dokumentującej tą sprzedaż fakturze (...) odnotowano dokonanie

przedpłaty w kwocie 17519,76 euro oraz obowiązek zapłaty pozostałych 7500 euro w ciągu 14 dni. Wskazano także na nieuwzględnianie reklamacji przez sprzedającego.

Dowody:

- faktura (...) z 22.04.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 262-264;

- specyfikacja ładunku z 22.04.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 265-267;

W dniu 13 maja 2013 roku pozwana (powódka wzajemna) sprzedała (...) Ltd. w K. papier przyczepny T. (...) oraz S. G. o wadze 19389 kg za cenę 37704,17 euro. Towar ten przetransportowano tego samego dnia na zlecenie pozwanej z K. do K. za cenę 580 euro, co przewoźnik (...) udokumentował fakturą Seria M. nr (...).

Ponownie w dniu 31 maja 2013 roku pozwana sprzedała (...) Ltd. papier przyczepny T. (...) oraz S. G. o łącznej wadze 19228 kg za cenę 36533,40 euro. Towar ten również przetransportowano do K., a przewoźnik (...) wystawił tytułem frachtu fakturę Seria M. nr (...) na kwotę 580 euro.

Dowody:

- faktura Seria Ima nr (...) z 13.05.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 268-272;

- faktura VAT Seria M. nr (...) z 25.05.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 273-275

- faktura Seria Ima nr (...) z 31.05.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 276--280;

- faktura VAT Seria M. nr (...) z 07.06.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 281-283;

W dniu 11 czerwca 2013 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę (...) tytułem sprzedaży 14698 kg „T. paper in reels eco 101-102,8cm 70-75g/m²” o wartości 17343,64 euro oraz tytułem sprzedaży 7436 kg „thermal paper in reels 100-105cm 80 g/m²” o wartości 8848,84 euro (łącznie 22134 kg papieru). Odnotowała przy tym przedpłatę w kwocie 25192,48 euro oraz obowiązek zapłaty pozostałej kwoty 1000 euro w ciągu 14 dni. Także w tym przypadku powódka zastrzegła na fakturze, że reklamacje na ten towar nie będą przyjmowane.

Towar ten przewieziono z G. do K. w dniu 12 czerwca 2013 roku. Usługę transportową świadczył na rzecz pozwanej M. G. który wystawił z tego tytułu fakturę VAT nr (...) w dniu 18 czerwca 2013 roku.

W dniu 16 sierpnia 2013 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę (...) tytułem sprzedaży 2108 kg papieru termicznego w rolkach S. top 99-101,5 cm 80 g/m² o wartości 2403,12 euro oraz tytułem sprzedaży 9980kg papieru termicznego w rolkach S. top 100-108 cm 80g/m² o wartości 11776,40 euro. (łącznie 14179,52 euro). Specyfikacja ładunku obejmowała jedynie papier termiczny w rolkach TC o gramaturze 80/m². Na fakturze tej odnotowano dokonanie płatności w przedpłacie.

Transport zakupionego papieru z G. do K. wykonał (...) z W. wystawiając fakturę VAT seria (...) z dnia 19 sierpnia 2013 roku na kwotę (...),42 litów.

Dowody:

- faktura (...) z 11.06.2013r. – k. 66 (wersja w j. angielskim);

- faktura (...) z 11.06.2013r. – k. 67-68 (tłumaczenie na j. polski);

- faktura (...) z 16.08.2013r. – k. 69 (wersja w j. angielskim);

- faktura (...) z 16.08.2013r. – k. 70-71 (tłumaczenie na j. polski);

- faktura VAT nr (...) z 18.03.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 95-97;

- faktura VAT (...) 19.08.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 98-100;

- specyfikacja ładunku z 08.06.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 284-286;

- specyfikacja ładunku z 16.08.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 287-289;

W dniu 5 sierpnia 2013 roku pozwana sprzedała (...) w K. towary o wartości 35325,48 euro, w tym lepki papier: T. (...)mm, T. (...)mm, T. (...)mm, V. 130mm, V. 240mm, T. (...)mm.

W dniu 6 sierpnia 2013 roku J. Ś. przesyłała pozwanej zestawienie wysyłanego papieru wraz z informacjami o jego uszkodzeniu, cięciu oraz wymiarach.

Pozwana 15 października 2013 roku ponownie sprzedała (...) z (...), 2592 ton netto papieru za kwotę 37008,13 euro. Sprzedaż ta obejmowała: samoprzylepny papier Termo (...) 484, Termo (...) 363, lepki papier: T. (...)mm, S. G. 363mm, T. (...)mm (łącznie 3938 ton o wartości 1457,06 euro), lepki papier T. (...)mm, samoprzylepny papier Termo (...) 230 oraz lepki papier T. (...)mm.

Transport papieru został zrealizowany przez pozwaną za pomocą (...) z W., która tytułem usług transportowych wykonanych na trasie K.-K.: wystawiła pozwanej w dniu 12 sierpnia 2013 roku fakturę VAT Seria M. nr (...) na kwotę (...), 66 litów, zaś w dniu 21 października 2013 roku - fakturę VAT Seria (...) na kwotę 2002,62 litów.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z 05.08.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 110-115;

- e-mail J. Ś. z 06.08.2013r. – k. 428-430;

- faktura VAT nr (...) z 15.10.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 101-106;

- faktura VAT Seria (...) z 21.10.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k.107-109;

- faktura VAT Seria (...) z 12.08.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k.116-118;

W dniu 7 listopada 2013 roku E. T. zwrócił się do J. G. z ofertą zakupu pełnego samochodu papieru thermal eco, proponując zapłatę 50% z góry i pozostałe 50% w ciągu 30 dni po otrzymaniu papieru.

W odpowiedzi J. G. wyjaśnił, że „dostarczamy towar niepełnowartościowy, co oznacza, że „w ogóle nie uwzględniamy reklamacji jakościowych”. Przystał również na propozycję z limitem kredytowym w wysokości 10000 euro zastrzegając równocześnie zwolnienie z wszelkich reklamacji jakościowych.

E-mailem z 14 listopada 2013 roku E. T. poinformował J. G., że „ponieważ wcześniej nie mieliśmy problemów z papierem T. eco, uważam, że możemy zgodzić się na brak reklamacji”. Przesłał wykaz rolek, które pozwana chciała zamówić oraz opisał preferowany sposób płatności „1000 euro z ostatniego zamówienia + całkowita kwota za to zamówienie – (...) EUR. W przypadku tego (...) EUR chcemy co najmniej 30-dniowego terminu płatności”.

Powódka sprzedała pozwanej 23612 kg termicznego papieru „T. paper in reels eco 101,5-102,8cm 75g/m2 za cenę 1,12 euro za kilogram. Na powyższą okoliczność w dniu 14 listopada 2013 roku wystawiła fakturę proforma nr (...) na kwotę 26445,44 euro, na której odnotowano obowiązek dokonania przedpłaty w kwocie 16445,44 euro oraz zapłaty pozostałej kwoty 10000 euro w ciągu 30 dni, a jako miejsce dostawy wskazano (...) G./ (...). Zastrzegła przy tym, że „ponieważ zakup jest realizowany w ramach akcji promocyjnej, reklamacje nie będą przyjmowane”

W dniu 19 listopada 2013 roku pozwana zapłaciła tytułem faktury (...) kwotę 1000 euro oraz tytułem faktury (...) kwotę 16445,44 euro.

W dniu 21 listopada 2013 roku powódka wystawiła fakturę nr (...) o tożsamej treści jak faktura proforma nr (...). Równocześnie powódka nadała transport całego zakupionego papieru (23612 kg netto) do magazynu pozwanej w K..

Dowody:

- **koresspondencja e-mailowa stron z okresu 07.11.2013r. – 14.11.2013r. wraz z tłumaczeniem na j. angielski – k. 205-208;**
- **faktura nr (...) z 21.11.2013r. – k. 12;**
- **faktura proforma nr (...) z 14.11.2013r. – k. 13;**
- **potwierdzenie wykonanej operacji z 19.11.2013r. – k. 14;**
- **międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR z (...).2013r. – k. 15;**
- **specyfikacja ładunku do faktury (...) z 20.11.2013r. – k. 16;**

W dniu 8 stycznia 2014 roku, wobec braku pozostałej do zapłaty za fakturę (...) kwoty 10000 euro, powódka e-mailem wezwała pozwaną do zapłaty.

Dowody:

- **wezwanie do zapłaty z 08.01.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 17;**
- **final call for payment z 08.01.2014r. – k. 18;**
- **e-mail potwierdzający odbiór wezwania do zapłaty z 08.01.2014.r – k. 19;**

(...) Ltd z siedzibą w K. w dniu 10 stycznia 2014 roku złożyła pozwanej reklamację dotyczącą jakości termoetykiety (...) T. 90x70/1200. Wskazała na wady warstwy termicznej papieru. Zwróciła się o zrekompensowanie kosztów produkcji etykiety, do której użyto niejakościowego surowca w wysokości 6265 euro.

Protokół reklamacyjny z 10 stycznia 2014 roku sporządzony przez (...) Ltd. Stwierdzał, że pozostała część nieużytego do produkcji etykiet surowca (...) została użyta jako (...).

Pozwana dokonała oględzin wyprodukowanych przez (...) Ltd etykiet, na których uszkodzenie powłoki termicznej nastąpiło po ok. tygodniu od zadrukowania etykiet, i + uwzględniając również zaufanie do klienta - uznała reklamację za uzasadnioną. Etykiety te wskazywały na ich wyprodukowanie (użycie na etykietowanym produkcie) w dniu 17 sierpnia 2013 roku oraz na to, że etykietowany produkt podlegał przechowywaniu w temperaturach od +2°C do +6°C.

Wobec żądania kontrahenta, obejmującego poza kosztami produkcji etykiety również rekompensatę różnicy cen pomiędzy papierami (...) i (...) w ilości 9834m², co stanowi 9834m² x (0,36-0,303)=560,54 euro, pozwana w dniu 4 kwietnia 2014 roku wystawiła (...) Ltd. w K. fakturę korektę nr (...) na kwotę 6825 euro.

Dowód:

- **protokół reklamacyjny nr 5 z 10.01.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 89-91;**
- **faktura korekta nr (...) z 04.04.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 92-94;**
- **etykieta z 17.08.2013r. – k. 119;**

- zeznania świadka A. T. – k. 327-328 wraz z zapisem audio-video rozprawy na k. 329 oraz transkrypcją protokołu na k. 373-391;

- zeznania świadka J. K. – k. 327-328 wraz z zapisem audio-video rozprawy na k. 329 oraz transkrypcją protokołu na k. 356 verte – 373;

- zeznania reprezentanta pozwanej V. O. – k. 435-437 wraz z zapisem audio-video rozprawy z 07.11.2016r. – k. 438;

W dniu 11 kwietnia 2014 roku pozwana skierowała do powódki reklamację nr 3 w sprawie złej jakości papieru wskazując, że sprzedany przez powódkę w dniach 11 czerwca 2013 roku oraz 16 sierpnia 2013 roku papier termiczny nie spełnia standardów jakościowych – powłoka termiczna papieru jest uszkodzona i w związku z tym papier nie nadaje się do użytku. Wskazała przy tym na ujawnienie się wady papieru po wyprodukowaniu z niego etykiet. Pozwana wskazała przy tym na zgłaszane jej – jako sprzedawcy – reklamacje co do jakości papieru. Wymieniła przy tym (...) Ltd. oraz opisała kierowane do niej jako sprzedawcy żądanie. Zaproponowała przy tym odszkodowanie ze strony powódki w wysokości 6825 euro, żądanej od pozwanej przez spółkę (...) Ltd oraz zwrot kwoty 2360 euro w zamian za zwrot przez pozwaną 2000 kg papieru (...), co miało nastąpić poprzez wystawienie dla pozwanej pisma kredytowego na kwotę 9185 euro.

Składając reklamację, przesała powódce zdjęcia etykiet zareklamowanych przez kontrahenta oraz reklamację (...) z 10 stycznia 2014 roku, wskazując na to, że problem dotyczy jedynie papieru (...).

W kolejnych dniach strony korespondowały e-mailowo. W dniu 15 kwietnia 2014 roku J. G. odmówił uwzględnienia reklamacji wskazując na brak zapłaty 10000 euro z faktury nr (...) oraz wskazał na nieuwzględnianie reklamacji niepełnowartościowego papieru. W dniu 16 kwietnia 2014 roku pozwana wskazała, że problem z papierem (...) polegał na tym, że z powodu nieprawidłowej powłoki termicznej nie nadaje się do użytku w podstawowym celu. W odpowiedzi na e-maila wskazującego na właściwą jakość papieru, pozwana zażądała udziału powódki w stracie spowodowanej wadliwością zakupionego u powódki papieru.

Dowód:

- reklamacja jakości papieru z 11.04.2011r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 72-76;

- korespondencja e-mailowa stron z okresu od 11.04.2014r. – 30.04.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 209-214;

W reklamacji dotyczącej papieru sprzedanego 11 czerwca 2013 roku i 16 sierpnia 2013 roku z dnia 8 maja 2014 roku zatytułowanym „pretensja nr 4 w sprawie złej jakości papieru” pozwana wskazała na zakup od powódki w dniach 11 czerwca 2013 roku i 16 sierpnia 2013 roku papieru o wartości 40372 euro, który to papier nie spełnia standardów jakościowych i nie nadaje się do użytku na skutek uszkodzenia powłoki termicznej. Przedstawiła przy tym swoje stanowisko w sprawie podkreślając spoczywający na powódce obowiązek poinformowania o wszystkich wadach towaru oraz odpowiedzialność sprzedawcy za standardy jakościowe tego towaru. Zakwestionowała zastrzeżenie powódki o nieprzyjmowaniu reklamacji („pretensji”) oraz wskazała na ujawnienie się ukrytych wad papieru (...) dopiero po jego przetworzeniu w etykiety. Wskazując na poniesienie z tytułu wadliwości zakupionego papieru strat w kwocie 100000 euro, poprosiła powódkę o „poniesienie odpowiedzialności za sprzedany wadliwy papier i (...) częściowe zrekompensowanie poniesionych przez nas strat w wysokości 10000 euro”, a w końcowej części pisma o „odszkodowanie w wysokości (...) eur z tytułu kupionego od (...) sp. z o.o. wadliwego (...) papieru poprzez umorzenie zadłużenia w wysokości (...) eur na podstawie faktury (...)”. Równocześnie zastrzegła, że „w przypadku odmowy przyjęcia naszej propozycji, będziemy zmuszeni zwrócić się do sądu z prośbą o odszkodowanie za wszystkie poniesione przez nas straty (ok. (...) eur) z tytułu wadliwości (...) papieru kupionego od (...) sp. z o.o.”.

Wskazując na dokonanie zakupu papieru (...), objętego fakturą pro forma nr (...) i zapłatę kwoty 16445,44 euro, stwierdziła, że z tego tytułu do zapłaty pozostała jeszcze kwota 10000 euro oraz że „nie zgłaszamy żadnych pretensji odnośnie tego papieru”.

Pozwana ponownie zażądała umorzenia zadłużenia wynikającego z faktury nr (...) w piśmie z 5 czerwca 2014 roku stanowiącym odpowiedź na odpowiedź na reklamację nr 4 z 28 maja 2014 roku.

Dowody:

- reklamacja nr 4 z 08.05.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 77-83;

- odpowiedź na odpowiedź na reklamację nr 4 z 05.06.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 84-88;

W piśmie z 28 maja 2014 roku powódka, odmawiając uwzględnienia reklamacji, zwróciła uwagę, że zakupiony papier termiczny był papierem niepełnowartościowym oznaczonym jako „S. lots”, czego strona pozwana była świadoma. Nadto, od zakupu do reklamacji upłynęło 11 miesięcy, podczas których pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do jakości kupionego papieru oraz kupiła kolejną partię papieru na takich samych warunkach jak dotychczas. Przypomniała także, że pozwana zakupiła 11 czerwca 2013 roku papier „eco”, który – podobnie jak papier (...) nie nadaje się do druku etykiet mających zastosowanie w chłodnictwie, a tak zastosowane etykiety zostały zareklamowane przez klienta pozwanej.

Dowód:

- pismo powódki do pozwanej z 28.05.2014r. wraz z tłumaczeniem na j. polski – k. 200-203;

Po uzyskaniu informacji o braku wymaganych właściwości papieru, dotychczas niesprzedaną część (ok. 3900 kg) zakupionego od powódki papieru pozwany przechowywał w swoim magazynie, w 8 nawojach, niezapakowanych oryginalnie. Ich oznakowanie było zróżnicowane, papier ten nie zawierał oznakowań identyfikacyjnych, a umieszczone na nim etykiety nie wskazywały na pochodzenie od powoda.

Trzy pobrane próbki tego materiału (z różnych nawojów) zawierały w sobie wszystkie trzy typy papieru:

- (...) wielowarstwowy, obustronnie powlekany ochronnie, odporny na wpływ wilgoci i stosowany przy produkcji etykiet podlegających oddziaływaniu niskich temperatur i wilgoci;

- S. T. - o pośrednich właściwościach

- (...) najtańszy, dwuwarstwowy, nieposiadający dodatkowych powłok i warstw zabezpieczających, a zarazem najmniej odporny na działanie wilgoci i niskich temperatur.

Badany przez biegłego papier był obarczony wadami geometrycznymi, nie posiadał natomiast wad „chemicznych”. Na wszystkich papierach znajdowała się również jednolita i równa powłoka termoczuła.

Możliwymi przyczynami powstania wad wyprodukowanych przez (...) Ltd., przy założeniu, że spółka ta wykonała etykiety ze sprzedanego przez powódkę pozwanej papieru, były:

- niewłaściwa identyfikacja przez pozwanego lub drukarnię wykonującą etykiety, a następnie użycie niewłaściwego papieru (tj. (...) lub S. C.) do produkcji etykiet towarów podlegających chłodzeniu;

- nieodpowiednie wykonanie nadruku metodą fleksograficzną, a zwłaszcza procesu suszenia.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu poligrafii z 06.09.2017r. – k. 509-534;

- uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu poligrafii z 02.11.2017r. – k. 564-574;

- ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu poligrafii z 29.11.2017r. – k. 593-599 wraz z zapisem audio-video rozprawy na k. 600;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była:

a). w ramach powództwa głównego – zasadność dochodzonej przez powódkę kwoty 10000 euro za sprzedany pozwanej towar (art. 535 k.c.) , co do której pozwana zgłosiła zarzut wygaśnięcia na skutek dokonanego przed procesem potrącenia (art. 498 k.c.);

b). w ramach powództwa wzajemnego – zasadność żądania zapłaty kwoty 38335,01 euro z tytułu rękojmi (art. 556 i następne k.c.), ewentualnie z tytułu obowiązku naprawienia szkody wynikłej z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania przez powódkę (art. 471 k.c.).

Zaznaczyć przy tym należy, że – z racji wszczęcia postępowania w sierpniu 2014 roku oraz sporu pomiędzy podmiotami mającymi siedziby w dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej – zgodnie z art. 5 pkt 1 lit. a) oraz b) tiret pierwszy Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 roku w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego, może być pozwana w innym Państwie Członkowskim:

1) a) jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy - przed sąd miejsca, gdzie zobowiązanie zostało wykonane albo miało być wykonane;

b) w rozumieniu niniejszego przepisu - i o ile co innego nie zostało uzgodnione – miejscem wykonania zobowiązania jest:

– w przypadku sprzedaży przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych – miejsce w Państwie Członkowskim, w którym rzeczy te zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone.

Wobec wynikającego z treści załączonych do pozwu faktur miejsca dostawy sprzedawanych przez powódkę towarów (G.), jak również wynikającego z treści art. 454 §1 k.c. miejsca spełnienia świadczenia pieniężnego, niewątpliwe pozostawało ustalenie polskiej jurysdykcji dla rozpoznania sporu stron.

W niniejszej sprawie niespornym pozostawało to, że powódka w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej sprzedawała pozwanej papier termiczny, co do którego żadna ze stron nie miała wątpliwości, że obarczony jest wadami o charakterze mechanicznym (niewłaściwy wymiarowo, nierówno pocięty). Wadliwość tego papieru określana mianem „stock lots” uzasadniała jego niższą cenę. Świadczenie strony pozwanej przyznali, że możliwość sprawdzenia jakości papieru, w tym warstwy termicznej zaistniała dopiero w toku produkcji etykiet przez końcowego klienta. Na powyższe wskazywali również świadkowie strony powodowej (w tym J. Ś.), uznając przy tym, że ryzyko zakupu niepełnowartościowego papieru obejmuje także możliwość jego wadliwego powleczenia, co kwestionowała strona pozwana.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar wykazania faktów spoczywa na tej stronie, która wywodzi z nich skutki prawne.

W przedmiotowej sprawie niespornym pozostawało, że powódka sprzedała oraz wydała pozwanej papier termiczny objęty fakturą VAT (...). Pozwana nie kwestionowała jakości tego papieru, jak również tego, że dotychczas nie zapłaciła pozwanej kwoty 10000 euro tytułem tej sprzedaży.

Ze względu na rodzaj podniesionych przez pozwaną zarzutów stwierdzić należy, że to na tej stronie spoczywał ciężar wykazania, że sprzedany jej wcześniej papier nie nadaje się do użytku zgodnie z jego przeznaczeniem (ze względu na brak właściwej powłoki termicznej), a – w odniesieniu do powództwa wzajemnego także, że przysługują jej uprawnienia z tytułu rękojmi (w tym objęcie rękojmią także wadliwego powleczenia sprzedanego papieru) bądź też, że na skutek nienależytego wykonania zobowiązania przez powódkę poniosła szkodę w dochodzonej pozewm wysokości.

Co do zasady zgromadzone w aktach sprawy materiały dowodowe – zarówno w postaci dokumentów jak i zeznań świadków – nie był kwestionowany pod względem wiarygodności.

W szczególności, w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty – faktury, specyfikację ładunku, korespondencję e-mailową stron, reklamacje kierowane przez kontrahenta pozwanej do powódki oraz przez pozwaną do powódki ustalono, że papier termiczny (...) oraz (...) pozwana zakupiła u powódki w kwietniu 2013 roku (faktura (...)), papier termiczny (...) pozwana zakupiła od powódki 11 czerwca 2013 roku (faktura (...)), papier termiczny S. T. 16 sierpnia 2013 roku (faktura (...)), zaś 21 listopada 2013 roku (faktura (...)) ponownie papier termiczny (...). Część z tego papieru pozwana odsprzedała zaś rosyjskiej spółce (...) Ltd. jako papier określany mianem "T. (...) oraz (...).

W odniesieniu do dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości żadnej ze stron, zwrócić należy uwagę jedynie na to, że nieprawidłowo została przetłumaczona faktura pozwanej z 13 maja 2013 roku (k. 268), która pod pozycjami 9 i 10 wskazywała na dokonanie sprzedaży (...) Ltd. papieru T. (...) w ilości 16076m² (w oryginale), wobec wskazania w tłumaczeniu na język polski, że pod pozycjami 9 i 10 wymieniono papier T. (...), co wyjaśnia przyczynę „cudownego rozmnożenia” papieru, wskazywanego przez powódkę w odpowiedzi na pozew wzajemny (k. 229).

Celem wykazania swoich roszczeń pozwana przedłożyła – poza korespondencją prowadzoną z rosyjskim kontrahentem (...) Ltd. – zdjęcia wyprodukowanych przez niego w dniu 17 sierpnia 2013 roku etykiet, stanowiących podstawę uwzględnienia przez pozwaną reklamacji, a w konsekwencji zwrotu zapłaconej przez tą spółkę należności za papier.

Dodać należy, że zarówno treść faktur wystawionych przez powódkę, jak i dokumenty dotyczące sprzedaży, a następnie postępowania reklamacyjnego prowadzonego przez pozwaną w związku z odsprzedażą papieru kontrahentowi z K. (...) Ltd.) oraz zdjęcia etykiet stanowiących podstawę uwzględnienia reklamacji klienta przez pozwaną, nie dają podstaw do stwierdzenia, że kontrahent pozwanej w toku produkcji etykiet w ogóle użył papieru sprzedanego przez powódkę, jak również nie umożliwiają identyfikacji tego papieru pod względem jego klasy ((...), S. T., (...)). Na powyższą okoliczność pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów (w postaci np. protokołu oględzin reklamowanego papieru). Swoje stanowisko opierała zaś w oparciu o zaufanie, jakim darzyła kontrahenta (na co wskazywał jej reprezentant) oraz nieudokumentowane w żaden sposób potwierdzenie przedstawionej reklamacji przez pracownika pozwanej.

Niemniej przyjęto za pozwaną, że istotnie wadliwe etykiety powstały z papieru sprzedanego przez powódkę pozwanej. Świadkowie J. K. oraz A. T. wskazywali na to, że w spornym okresie kupowali papier jedynie od powódki, zaś identyfikacji użytego przez (...) Ltd. papieru dokonali na podstawie własnych, umieszczonych na nim etykiet. Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić zeznaniom tym wiarygodności.

Papier użyty do produkcji etykiety stanowiącej podstawę reklamacji, wobec daty jej wydrukowania, mógł pochodzić albo z zakupu objętego fakturą (...) albo z (...). Data produkcji ujawniona na sfotografowanej etykiecie (17 sierpnia 2013 roku), jak słusznie zauważyła powódka w odpowiedzi na reklamację, w istocie wyklucza, by została ona wykonana z papieru objętego fakturą (...) z dnia 16 sierpnia 2013 roku, który tego dnia był dopiero przewożony do siedziby pozwanej w K.. Ustalenie to jest o tyle istotne, że ani specyfikacja ładunku z 22 kwietnia 2013 roku (k. 265) ani też specyfikacja ładunku z 10 czerwca 2013 roku (k. 284), podobnie faktury obejmujące sprzedany wówczas papier ((...) oraz (...)), nie wskazują precyzyjnie, by powódka sprzedała pozwanej papier (...), który obejmowała reklamacja pozwanej (a wcześniej jej kontrahenta).

Jedynie z dodatku (...) przy niektórych pozycjach specyfikacji ładunków z 22 kwietnia 2013 roku i 10 czerwca 2013 roku można byłoby wnioskować, że sprzedaż ta obejmowała papier (...). Przy czym reprezentanci obu stron zgodzili się co do tego, że oznaczenie to nie jest równoznaczne z klasą papieru (J. G. wskazał, że TC może a nie musi oznaczać papieru (...), zaś V. O., że TC należy rozumieć jako powleczonej termicznie). W konsekwencji na podstawie oznaczeń użytych w specyfikacjach dostawy oraz fakturach (...) nie sposób wnioskować, że powódka sprzedała pozwanej konkretną ilość papieru (...).

Zeznania świadków, jak również zeznania przesłuchanych w charakterze stron: J. G. (powódka) oraz V. O. (pozwana) oceniono jako co do zasady wiarygodne.

W szczególności, biorąc pod uwagę pozostały materiał dowodowy, Sąd nie miał podstaw do zakwestionowania stosunkowo szczegółowych (w porównaniu z pozostałymi zeznaniami świadków) zeznań J. Ś., która wskazała, że powódka (pozwana wzajemna) zajmuje się sprzedażą niepełnowartościowego papieru, który z racji tego, że jest ona pośrednikiem w tej sprzedaży, nie podlega reklamacji. Powyższe znalazło swoje potwierdzenie także w zeznaniach J. G., jak również w przedstawionej korespondencji e-mailowej stron, w której wskazane wyżej zastrzeżenie oraz przyjętą w powodowej spółce zasadę zawarto. Nadto, jak wyjaśnił reprezentant powódki, ze względu na to, że spółka kupuje papier również jako niepełnowartościowy, nie podlegający reklamacji, sprzedaje go na takich samych warunkach innym podmiotom, co w świetle treści dokumentacji, uwzględniając niekwestionowaną niemożność sprawdzenia jakości papieru przed jego użyciem przez ostatecznego klienta, należało uznać za wiarygodne.

Świadkowie J. K. oraz A. T. złożyli dość ogólnikowe zeznania wskazujące na przyjęty sposób weryfikacji dostarczanego papieru (rodzaj przeprowadzanych badań), jak również opisali przebieg postępowania reklamacyjnego. Sąd odmówił wiarygodności ich zeznaniom jedynie w zakresie, w jakim wskazywali oni na jednoznaczne zapewnienia powódki co do właściwej jakości warstwy termicznej papieru. Powyższemu przeczą bowiem wyżej wymienione, korespondujące ze sobą dowody.

Zeznania V. O. stanowiły w istocie powielenie stanowiska strony pozwanej, która wskazywała m.in. na poniesienie strat w kwocie 40000 euro oraz przyjętą zasadę niekwestionowania opinii przedsiębiorstw, z którymi pozwana współpracuje.

W zgromadzonym materiale brak było dowodów, które pozwalałyby na jednoznaczne stwierdzenie, że kontrahent pozwanej w produkcji wadliwych etykiet: prawidłowo wykonał czynności drukarskie, użył papieru przeznaczonego do używania w chłodnictwie (a na taką konieczność wskazuje treść etykiety), jak również, że w ogóle użył papieru sprzedanego pierwotnie przez powódkę. Swoje stwierdzenia w tym zakresie pozwana opierała wyłącznie na twierdzeniach swojego kontrahenta oraz nieudokumentowanym zbadaniu etykiet przez swojego pracownika, co należało uznać za niewystarczające.

Zważywszy na istotne wątpliwości co do przyczyn wadliwości wyprodukowanych etykiet, Sąd celem lepszego wyjaśnienia powyższej kwestii dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu poligrafii. Biegły sporządził zarówno opinię pisemną, opinię pisemną uzupełniającą odnoszącą się do zarzutów strony pozwanej, jak również ustnie wyjaśnił podstawy, na których oparł swoje twierdzenia. Oceniając wartość dowodową tych opinii Sąd zwrócił uwagę zarówno na ich obszerność, szczegółowość odpowiedzi na kilkadziesiąt konkretnych pytań, jak również na to, że biegły – po opisanii przeprowadzonych badań i wyciągniętych z nich wniosków - jasno i przekonująco wyjaśnił zarówno podstawy, na których oparł się przy ocenie okazanego mu papieru, jak również przyczyny, dla których zbędne jest przeprowadzenie specjalistycznych badań papieru, o których wykonanie wnosiła strona pozwana.

Stanowiska biegłego w tym zakresie nie sposób skutecznie podważyć, skoro podczas oględzin papieru wskazywanego przez pozwaną jako wadliwy papier (...) sprzedany przez powódkę biegły pobrał próbki z trzech rolek, z których każda okazała się papierem innej klasy ((...), S. T. i (...)), a nadto przedstawiciel powódki poddał w wątpliwość samo pochodzenie papieru, którego oznaczenia uniemożliwiały jego identyfikację co do pochodzenia i klasy.

Biegły z zakresu poligrafii, poza wskazaniem na pomieszanie różnego rodzaju papierów i niemożność ustalenia, z której klasy papieru rosyjski kontrahent pozwanej wyprodukował etykiety, zwrócił także uwagę na to, że powłoka termiczna odpadła z etykiety jedynie w tych miejscach, które uprzednio zostały pokryte farbą fleksograficzną przez drukarnię, a nie w miejscach gdzie naniesiono nadruk termiczny. Powyższe, w połączeniu z ustaleniem przez biegłego podczas oględzin, że do ujawnienia się wady etykiety doszło po ok. tygodniu od jej sporządzenia i rozpoczęcia przechowywania etykietowanego produktu w temperaturach od +2°C do +6°C w pełni uzasadniało uznanie, że to błędy nadruku mogły stanowić przyczynę wad wyprodukowanych etykiet.

Tym niemniej drugą prawdopodobną przyczyną wadliwości etykiet było użycie przez rosyjską drukarnię niewłaściwego papieru termicznego. Biegły, opierając się o własne doświadczenie zawodowe od początku podawał taką możliwość, a po ponownym obejrzeniu protokołu reklamacji (...) Ltd. (k. 90), potwierdził, że wskazanie w tym protokole na zużycie pozostałego zakupionego od pozwanej papieru jako papieru (...) (zamiast (...)) może wyjaśniać przyczyny wadliwości etykiet, tj. użycie niewłaściwego dla niskich temperatur papieru (...).

Sąd nie miał zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia przez biegłego badań niezbędnych do wykonania opinii. W szczególności nie znaleziono podstaw do zakwestionowania przez pozwaną badania w wybranej przez biegłego drukarni, zwłaszcza uwzględniając, że przy czym przy powtórnych badaniach biegły był obecny i naocznie mógł się przekonać o ich prawidłowym wykonaniu, jak również o (ponownym) rzeczywistym uzyskaniu wyników wskazujących na brak wad „chemicznych” sprzedanego papieru. Podsumowując, nie znaleziono podstaw do zakwestionowania wiarygodności opinii biegłego ani też przeprowadzonych przez niego (z pomocą innego podmiotu) badań próbek papieru termicznego, okazanego przez pozwaną jako pochodzącego od powódki i służącego do wykonania reklamowanych etykiet. Zważywszy na to, że oznakowanie magazynowanego przez pozwaną papieru nie pozwalało na jego precyzyjną identyfikację, a przy zastosowaniu prostych metod (specjalny pisak) biegły ustalił, że papier ten był pomieszany (łącznie 3 klasy papieru), kwestionując równocześnie stanowisko pozwanej co do identyfikacji klasy papieru wyłącznie ze względu na jego gramaturę, podane przez biegłego prawdopodobne przyczyny wadliwości wyprodukowanych etykiet Sąd uznał za wystarczające do przyjęcia, że papier sprzedany przez powódkę pozwanej nie był wadliwy pod względem jego cech „chemicznych”.

Niezależnie od powyższego nie sposób przyjąć za pozwaną, że wystarczające dla uznania, że to wadliwy papier był przyczyną wadliwości wyprodukowanych etykiet, było złożenie przez kontrahenta (...) Ltd. reklamacji, jak również zaufanie pozwanej do tego kontrahenta. Opisane powyżej wątpliwości tak co do tego, jaki papier został w rzeczywistości dostarczony kontrahentowi pozwanej, czyjego i jakiej klasy papieru ostatecznie użyto do produkcji etykiet, jak również prawidłowe zachowanie warstwy termicznej w miejscach niezadrukowanych farbą fleksograficzną przeczą twierdzeniom pozwanej. Przedstawiony przez pozwaną materiał dowodowy nie pozwolił na wyjaśnienie tych wątpliwości, co skutkowało zakwestionowaniem twierdzeń pozwanej o wadliwości zakupionego od powódki papieru.

Przechodząc do subsumpcji tak ocenionego materiału dowodowego, w odniesieniu do powództwa głównego przypomnieć należy, że pozwana, nie kwestionując braku zapłaty dochodzonej przez powódkę kwoty 10000 euro kwoty wskazała, że sprzedany przez powódkę papier, poza uzgodnionymi pomiędzy stronami wadami wymiarowymi, miał również wadliwą powłokę termiczną (był niejakościowy inaczej), o czym pozwana dowiedziała się z reklamacji swojego kontrahenta z K. (...) Ltd.) w styczniu 2014 roku, zaś 8 maja 2014 roku dokonała potrącenia wierzytelności powódki ze swoją wierzytelnością z tytułu szkody poniesionej w związku z wadliwością towaru objętego fakturami VAT (...).

Zarzut ten, niezależnie od kwestii samego istnienia wierzytelności pozwanej względem powódki, nie mógł zostać uwzględniony przede wszystkim z tego względu, że oświadczenie o potrąceniu na które powoływała się pozwana spółka (z dnia 8 maja 2014 roku – k. 80) nie spełniało wymogów potrącenia.

Do skutecznego wygaśnięcia roszczenia nie dochodzi przez sam fakt posiadania przez strony przeciwstawnych wierzytelności. Do takiego wygaśnięcia może dojść bądź poprzez zawarcie umowy kompensacyjnej bądź też poprzez złożenie drugiej stronie oświadczenia o potrąceniu w rozumieniu art. 498 k.c. i następne. Niewątpliwie, czego nie

kwestionowała żadna ze stron, umowa kompensacyjna nie została między nimi zawarta. Do potrącenia, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, nie doszło również wskutek złożenia oświadczenia z dnia 8 maja 2014 roku (k. 80). Przytoczone powyżej fragmenty pisma pozwanej nie zawierają w sobie określenia „potrącenie” ani też żadnego innego określenia, które wskazywałoby na jego kategorię dokonania, choćby w sposób dorozumiany. Strona pozwana, zwracając się o polubowne załatwienie sporu i zapłatę kwoty 10000 euro tytułem odszkodowania należnego pozwanej poprzez umorzenie zadłużenia w tej samej kwocie wynikającego z braku zapłaty za fakturę (...) (proforma (...)), nie złożyła oświadczenia o potrąceniu.

Potrącenia zaś, z uwagi na doniosła skutki prawne, nie można jedynie domniemywać. W szczególności do potrącenia nie dochodzi automatycznie jedynie na skutek istnienia wzajemnych wierzytelności nadających się do potrącenia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 29 października 1999 roku, sygn. akt: I CKN 170/98, (...) Legalis nr 348552). Pozwana nie złożyła jednoznacznego oświadczenia, że korzysta z prawa potrącenia, a – mając na względzie treść pisma z 8 maja 2014 roku - nie sposób również przyjąć, że oświadczenie to złożyła w sposób dorozumiany. W konsekwencji – już tylko z tego względu – nie sposób przyjąć, by spełnione zostały warunki potrącenia, o jakich mowa w art. 498 §1 i 2 k.c. oraz art. 499 k.c. W szczególności zgodnie z tym ostatnim przepisem potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie, które ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe. Niezłożenie oświadczenia przez pozwaną musiało skutkować przyjęciem, że wierzytelność strony powodowej nie wygasła na skutek dokonanego przez pozwaną potrącenia.

Niezależnie od powyższego, brak było również podstaw do stwierdzenia, że spełnione zostały warunki potrącenia, o jakich mowa w art. 498 §1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Tymczasem, o czym mowa poniżej – w części dotyczącej powództwa wzajemnego – pozwana nie wykazała istnienia wymagalnej wierzytelności względem powódki.

Mając na uwadze powyższe rozważania, w odniesieniu do powództwa głównego, uznając zarzut nieistnienia roszczenia powódki wskutek jego potrącenia z wierzytelnością pozwanej za niezasadny, w punkcie I wyroku, na podstawie art. 535 k.c. nakazującego kupującemu zapłatę ceny za sprzedany towar, zasądzono od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10000 euro wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 grudnia 2013 roku, tj. od dnia następnego po upływie terminu płatności, określonego na 30 dni liczonych od dnia wystawienia faktury, tj. od 21 listopada 2013 roku. Mając na uwadze, iż wyrok w niniejszej sprawie został wydany w dacie obowiązywania znowelizowanych przepisów w zakresie odsetek określonych w Kodeksie Cywilnym, niezbędnym było również uwzględnienie przedmiotowych zmian w treści wyroku i zasądzenie za okres od 1 stycznia 2016 roku odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 481 §2 k.c.

W punkcie II, wobec rozstrzygnięcia uwzględniającego w całości dochodzone przez powódkę roszczenie, na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. orzeczono o zasadzie ponoszenia przez strony kosztów procesu wywiedzonego przez powódkę (...) spółkę z o.o. w G. przy przyjęciu, że powódka wygrała powództwo główne w całości, pozostawiając przy tym – na podstawie art. 108 §1 k.p.c. – szczegółowe rozliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu. Sąd nie znalazł przy tym podstaw do zastosowania podwójnej stawki wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika. Pomimo międzynarodowego charakteru sprawy, nakład pracy nie odbiegał od przeciętnej w analogicznych sprawach.

Przechodząc do oceny zasadności powództwa wzajemnego, w pierwszej kolejności zakwestionować należy uprawnienia powódki wzajemnej z tytułu rękojmi.

Odpowiedzialność sprzedawcy względem kupującego z tytułu wad fizycznych lub prawnych (rękojmia) regulują przepisy art. 556 i następnych kodeksu cywilnego. Strony niniejszego sporu, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, ograniczyły odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi (art. 558 §1 k.c.), czemu wyraz dano w treści wystawionych przez pozwaną wzajemną faktur z adnotacjami o nieuwzględnianiu reklamacji ze względu

na sprzedaż towaru niepełnowartościowego (stanowiącego istotę działalności pozwanej wzajemnej). Powyższe wynika również z treści korespondencji e-mailowej stron (k. 205), w której pozwana wzajemna jednoznacznie wskazała na dostarczanie towaru niepełnowartościowego oraz nieuwzględnianie reklamacji jakościowych. Treść tej korespondencji, uwzględniając zarówno fakt wcześniejszej współpracy stron, jak również stosowanie zastrzeżenia o nieuwzględnianiu reklamacji przez pozwaną wzajemną przy wszystkich dostawach papieru wskazuje, że powódka wzajemna była w pełni świadoma tych ograniczeń i je akceptowała. Równocześnie powyższe stanowczo przeczy jej twierdzeniom o zapewnieniach pozwanej wzajemnej co do właściwej jakości warstwy termicznej papieru (nota bene niesprawdzalnej przed wyprodukowaniem etykiet).

Kolejno wskazać należy na przepis art. 563 §1 k.c. zgodnie z którym przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu.

Zgadzać się ze stanowiskiem stron i biegłego co do tego, że sprawdzenie rzeczywistej jakości papieru było możliwe jedynie po wyprodukowaniu etykiet z papieru, równocześnie dostrzeżenia wymaga, że przed odsprzedażą i przerobem papieru powódka wzajemna nie dokonała w istocie jego sprawdzenia w dostępny jej sposób. Na powyższe zwrócił uwagę biegły sądowy, opisując prosty i dostępny sposób sprawdzenia klasy papieru przy pomocy specjalnego pisaka. Zważywszy na to, że świadkowie strony pozwanej, w tym J. K. wskazywali, że sprawdzenie papieru obejmowało jego zważenie, pomiar wilgotności i grubości papieru – nieskorzystanie z możliwości identyfikacji właściwości papieru nie budziło wątpliwości Sądu. Biegły zakwestionował również przyjęty i opisywany przez pozwaną sposób rozróżniania klasy papieru. Powódka wzajemna twierdziła, że papier (...) rozróżniała na podstawie jego gramatury (80g/m²), zaś biegły z zakresu poligrafii wskazał na to, że zależność pomiędzy klasą papieru a jego gramaturą nie musi występować w każdym przypadku.

Niezależnie od rzeczywistego przebiegu procesu odsprzedaży kupionego przez powódkę wzajemną papieru oraz przyczyn wadliwości wyprodukowanych przez jej kontrahenta etykiet, w pełni podzielić należy stanowisko biegłego co do tego, że zaniedbania w procesie kontroli nad sprzedawanym przez powódkę wzajemną papierem ostatecznie doprowadziły do utraty przez powódkę wzajemną roszczeń z tytułu rękojmi ze względu na niezachowanie warunków określonych w art. 563 §1 k.c.

O powyższym przekonują również daty, w jakich powódka wzajemna dokonywała kolejnych kroków. Zgłoszona pozwanej wzajemnej reklamacja dotyczyła papieru zakupionego 11 czerwca 2013 roku oraz 16 sierpnia 2013 roku, a została złożona dopiero 11 kwietnia 2014 roku, a zatem niemal rok po jego zakupie. Istotne wątpliwości co do rzeczywistych przyczyn złożenia tej reklamacji budzi to, że pomimo dowiedzenia się o wadzie od kontrahenta (...) Ltd. w styczniu 2014 roku (protokół z 10.01.2014r.) powódka wzajemna dopiero w kwietniu poinformowała o niej pozwaną wzajemną. Uczyniła to zresztą już po samodzielnej weryfikacji zasadności reklamacji kontrahenta, którą uwzględniła przyjmując z góry „na oślep” odpowiedzialność pozwanej wzajemnej za wadliwość powstałych etykiet i to bez dochowania jakichkolwiek aktów staranności przy tej weryfikacji. Pomijając nielojalność takiego zachowania powódki wzajemnej, nie sposób uznać, by zawiadomienie pozwanej wzajemnej o wadzie papieru po upływie czterech miesięcy miało charakter „niezwłoczny”. Już tylko z tego względu roszczenia powódki wzajemnej z tytułu rękojmi nie mogły zostać uwzględnione.

Drugą podstawą roszczenia powódki wzajemnej było niewykonanie bądź nienależyte wykonanie przez pozwaną wzajemną zobowiązania, wskutek czego doznała ona szkody, którą wyliczyła na kwotę dochodzoną powództwem wzajemnym (art. 471 k.c.).

W reżimie odpowiedzialności kontraktowej na poszkodowanym spoczywa, zgodnie z art. 6 k.c., obowiązek udowodnienia nienależytego wykonania zobowiązania (lub jego niewykonania), powstania szkody (także co do wysokości) oraz związku przyczynowego między nieprawidłowym działaniem dłużnika a szkodą.

Powódka wzajemna zgłaszając wierzytelność z tytułu szkody jakiej miała doznać wskutek nienależytego wykonania umowy łączącej ją z pozwaną wzajemną, nie wykazała nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwaną wzajemną. Jak już wskazano powyżej, pozwana wzajemna sprzedała powódce wzajemnej papier termiczny niepełnowartościowy, zastrzegając przy tym brak możliwości jego reklamacji, na co – dokonując zakupu – przystała powódka wzajemna.

Nadto, powódka wzajemna nie wykazała, że zakupiony przez nią u pozwanej wzajemnej papier, objęty fakturami (...) miał wady „chemiczne” uniemożliwiające jego użycie zgodnie z jego przeznaczeniem. Pomijając wątpliwości co do samego użycia zakupionego u pozwanej wzajemnej papieru przez kontrahenta powódki wzajemnej, nie wykazała ona również, by wadliwość wyprodukowanych etykiet spowodowana była wadliwością powłoki termicznej papieru, a nie innymi przyczynami. Wykazanie powyższego było – w kontekście zeznań reprezentanta powódki wzajemnej – trudne, skoro obciążenie pozwanej wzajemnej (jako sprzedawcy papieru) odpowiedzialnością za wadliwość wyprodukowanych przez klienta powódki wzajemnej etykiet opierała się właściwie jedynie o zaufanie, jakim darzyła twierdzenia swojego kontrahenta.

Tymczasem, nieprzedstawienie materiału, który pozwoliłby na jednoznaczne ustalenie przebiegu wykonania etykiet przez kontrahenta powódki wzajemnej (klasa użytego papieru i jego pochodzenie, przebieg wykonania nadruku), w połączeniu z ustaleniem przez biegłego, że w miejscach wykonania druku termicznego powłoka termiczna trzymała się bardzo dobrze, a osłabiona była jedynie w miejscach wykonania druku fleksograficznego, skutkowało zakwestionowaniem stanowiska powódki wzajemnego co do tego, że przyczyną wadliwości wyprodukowanych etykiet był wadliwy papier.

Na końcu stwierdzić także należy, że powódka wzajemna nie wykazała również wysokości poniesionej szkody. Przedstawienie jedynie pism kontrahenta, jako podstawy dokonanych wyliczeń uznano za niewystarczające.

Na marginesie należy również zwrócić uwagę, że powódka wzajemna, wskazując na wadliwość papieru (...), nie zwróciła uwagi, że zareklamowany przez nią papier objęty fakturą (...) był papierem (...), co do którego z zasady nie wносиła ona zastrzeżeń. Papier klasy S. T., ujęty fakturą (...), jak wskazano wyżej, nie mógł posłużyć do produkcji przedstawionych etykiet.

Wskazana powyżej argumentacja znajduje zastosowanie także w odniesieniu do faktury (...), w oparciu o którą powódka wzajemna rozszerzyła swoje powództwo. W odniesieniu do papieru objętego tą fakturą powódka wzajemna w ogóle nie wskazała (poza bezzasadnym odniesieniem się do gramatury papieru), na jakiej podstawie opiera twierdzenia o jego wadliwości. Nie złożyła również we wcześniejszym okresie reklamacji dotyczącej tego zamówienia, zrealizowanego trzy lata przed objęciem go rozszerzonym powództwem wzajemnym, co nakazuje uznać jej twierdzenia za całkowicie niewiarygodne, podniesione jedynie na użytek procesu sądowego.

Mając na uwadze powyższe, powództwo wzajemne oddalono, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

W punkcie IV, wobec rozstrzygnięcia oddalającego w całości dochodzone przez powódkę wzajemną roszczenie, na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. orzeczono o zasadzie ponoszenia przez strony kosztów procesu, którymi w całości obciążono powódkę wzajemną (pозwaną), pozostawiając przy tym – na podstawie art. 108 §1 k.p.c. – szczegółowe rozliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.